

Aamu tulee aina

Huitsinnevadan sairaalan päivystyspoliklinikan ennakoilmoituspuhelin klo 03:00

”Ensihoitolääkäri Vilkkupää tässä, moi. Tuomme teille asystolesta elvytettyä miespotilasta. Kyseessä on aktiivista elämää viettävä, aikaisemmin terve seniorikansalainen, joka asuu kevyesti tuetussa asumisyksikössä. Verenkierto palautui ennusteellisessa aikaikkunassa ja peruselintoiminnot ovat vakautuneet. Tulemme eemelihevonkuusikolmekaksikolmeykkösellä ja saapumisaikamme on noin kello 03:20.”

”Mä oon niin väsynyt. Jos mä painaisin pääni tohon pakettiauton seinään, niin voisin sulkea hetkeksi silmät... Hitto, olisko pitänyt puhalttaa peli poikki minuutti aikaisemmin, niin olisin jo nukkumassa? Jos tuo pubelimen toisessa päässä tubahteleva postmenopausaalinen aulahirviö alkaa mussuttaa jotain tästä pokasta, niin mä kouristan. Nuuskakin on loppu, kele. Näkispä vaihteeksi näiden onnettomien ravuunsyöttien sijaan potilaan, jolla on ennuste... Mut ei enää tänä yönä, pliiis.”

Huitsinnevadan Teho-osasto klo 03:30

”Teho-osaston päivystäjä Tiukkapipo, hei. Te tulittekin sitten triagehoitajan ohjaamana suoraan meille. Kiva. Saisimmeko kuulla nyt raportin? Olikohan jokin syy, miksei potilaalla ole ennustetta parantavaa nenämahaletkua? Arteriakanyyli on tukossa. Ja kuinka monta mikroa kilolle minuutissa noradrenaliini menee kudokseen tuolla käsivarressa? Aikaisemmin terve? Joskus 80-luvulla, vai? Ette siis ole puhuneet omaisten kanssa potilaan ennusteesta? Jaahas, meidän täytyy sitten tehdä sekini...”

”Mä oon niin väsynyt. Jos mä nojaisin hetken tohon dialyysikoneeseen ja ottaisin powernapit... Ei. Jos tuo mutasaappainen sankarilääkäri olis viitsinyt yhtiään tsemptata, niin tässä ehtis kaikki vielä levolle. Jo

papereistakin näkee, ettei tästä mitään tule. Mä saan hirveet huudot aamukierrolla... Ketään ei kiinnosta, et mulla menee vielä kaks tuntia tän kanssa! Pitäiskö tää kuitenkin viilentää? Enkä edes muista sen uuden antitromboottisen lääkkeen nimeä...Bry...Bra...Bril-liant? Niille omaisille mä en pysty pubumaan, kun kieli on niin kipee. Saakelin turkinpippurit.”

Huitsinnevadan Synnytysosasto klo 04:00

”Anestesiapäivystäjä Jokapaikanhöylä, aamuyötä. Laitetaan nyt sitten se selkäpuudutus, että helpottaa synnytyspoltot. Voisitte muuten mennä siihen asentoon vähän niinku olis jo. Isät ja muut teekkarinnäköiset lähtee nyt kahville. Pelottaa? Te voitte vielä valita – synnytyskipu vai piikki. Sitähän minäkin. Nyt rouva saa pullistaa selkää kuin vihainen kissa. Ja yhtään ei saa liikkua, kun on neula selässä. Ahaa, teillä onkin kolmen koiran ja kahden lapsen kuvat tatuoitu tänne alaselkään! Ei ollut siitä puhetta pelkopolilla?”

”Mä oon niin väsynyt. Jos mä nojaisin pääni tuohon vatsakukkulalle ja sanoisin kuuntelevani sydänääniä... Ei. Mikä helvetin vihainen kissa? Itse en pystyis olemaan sekuntiakaan paikallaan tossa tilanteessa. Ponnistaiskohan tää jo, jos olisin aloittanut sen ump-parin ensin? Voi elämä, nyt tämä poikiva henkilö rupesi vielä empimään piikkikammonsä kanssa. EVVK ja VMP. Jaahas, tässä setissä on tämä lukko, jota en osaa käyttää – onneksi isä ei näe, kun räpellän näiden kamojen kanssa. Jos mä pistän tosta koiran silmästä läpi, niin saan ehkä neulan mahtumaan. Sektioonhan tää tulee kuitenkin, koska toi gynen päivystäjä on ihan lapanen. Pakko saada tää epiduraali. Voi kilin kellit, onko toi likvoria..?” ■